

ಚಿಕ್ಕೋಡಿಯ ಕರ್ಮಣಿ ಕುಟುಂಬ

ರಿಯಾಜ್ ಕಲ್ಪಗಾರ

ಕರ್ಮಣಿ ತಯಾರಿಸೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತ ಕಲ್ಪಗಾರ ಸಹೋದರರು

ಒಂದೇ ಸಂಸ್ಕृತಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಬು ಕಹಳೆಗೆ ವಿಶ್ವ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಜಾತೀಯ ಉತ್ಸವ ಅಥವಾ ಮದುವೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭ ಸೂಜಕವೆಂದು ಬಳಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಾದ್ಯವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಬೆಳಗಾವಿ ಜಲ್ಲೆ ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ಪಟ್ಟಣದ ಪುಟುಂಬವೊಂದು ಕರ್ಮಣಿ ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಅಕ್ಕಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ಪಟ್ಟಣದ ರುಬಾರಿಗಲ್ಲಿ ನಿವಾಸಿ ಅಭ್ಯುಲ್ಲಾ ಕರ್ಣಂ ಹುಸೇನಸಾಬ್ ಕಲ್ಪಗಾರ ಕರ್ಮಣಿ ತಯಾರಿಕೆ ಕಲೆಯನ್ನು ಕರ್ಗಾತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಬಳಳಾಗುತ್ತಾಗೀ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ಮಣಿ ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಈ ಕುಟುಂಬ ಕಲೆಯನ್ನು ಜತನದಿಂದ ಜೋಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಮೊಮ್ಮುದ್ದೊ ರಿಯಾಜ್ ಕಲ್ಪಗಾರ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದರರು ಈ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುವ ಕಹಳೆಯನ್ನು ಮುಕ್ಕಿಂಬ ಕುಟುಂಬವೊಂದು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ವೀರೆಷ.

ಆಳರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಹಳೆಯನ್ನು ರಣಕಹಳೆಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೋಚೆಯು ಎತ್ತರದ ಬುರುಚಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವಲುಗಾರ ದೂರದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕೊಂಬು ಕಹಳೆ ಉದಿ ಕೋಟಿಗೊಳಿಗಿನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಎಳ್ಳಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಯುದ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೊಂಬು ಕಹಳೆ ದನಿ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಸ್ಥಾತ್ಮಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಂತೆಯೇ ಮದುವೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗಲ್ಲೆ ಕಹಳೆ ಉದಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಬೀಗರು ಬಿಂದುತ್ತಿದ್ದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಈಗ ಕಹಳೆ ಬಳಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಕ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಜಾತೀಯ, ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕಹಳೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕಹಳೆ ಉದುವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ಕೆಲವು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಣಗಳನ್ನು ಒಡಿಸುವ ಜನಪ್ರಿಯ ಕ್ರಿಡೆ ಕಂಬಿದಲ್ಲಿ ಕೊಂಬು ಕಹಳೆಗಳಿಗೆ ವೀರೆಷ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಕೋಣಗಳು ಕೆರುಗಣ್ಯ ಯಲ್ಲಿ ಒಡುತ್ತು ಬರುವಾಗ ಕೊಂಬು ಉದಿ ಕೋಣಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಯಾ ಕೋಣಗಳ ಬೆಂಬಲಿಗರಿಗೆ ಉತ್ತರಾಹ ತಂಬುತ್ತಾರೆ.

ನಾಡಿನ ಬಹುತೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ರುಪ ವಾದ್ಯಗಳ ಗುಂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಬು ಕಹಳೆಗೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ. ಜಾತೀಯ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಾದ್ಯಗಳಿಗೂ ಮೊದಲು ಕೊಂಬು ಕಹಳೆ ಮೊಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ವಿಶ್ವ ಪರಂಪರೆ ಹೊಂದಿರುವ ಕಹಳೆ ತಯಾರಿಕೆ ಕಲೆ ಕಲ್ಪಗಾರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕರಾಡುವಾದೆ.

ಹಿತ್ವಾಳೆಯ ಹಾಳೆಯಿಂದ ಕಹಳೆ ರೂಪಿಸಲು ವಿಶೇಷ ನಿಪುಣತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮ ಅಗ್ಕು. ಕೊಂಬಿನಾಕಾರದ ಮಾರುದ್ದ ಕಹಳೆಯ ಹಿಂಬಿಡಿಯ ತೂಕಿನಲ್ಲಿ ದಮ್ಮು ಕಟ್ಟಿ ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಉದಿದರೆ ಕನಾರ್ಕನಂತೆ ಸ್ವರ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಂದರೆ ಕಹಳೆ ತಯಾರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಯಂತ್ರದ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿತ್ವಾಳೆಯ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಬಿಗಿಸಿ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕವಾದ ಕಹಳೆ ತಯಾರಿಸುವುದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಗಾರ ಸಹೋದರರು ಕಿಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕಹಳೆ ತಯಾರಿಕೆ ಮೂರು ದಿನ ದಾಡಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಹಿತ್ವಾಳೆ, ತಾಮ್ಮ ಮತ್ತು ಪಂಚಧಾತುವಿನ ಮಿಶ್ರಣಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಈ ಜನಪದ ವಾದ್ಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2,500 ದಿಂದ 3000 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಇದು ಅಷ್ಟೇನೂ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವಲ್ಲ.

‘ನಮಗೆ ಈ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಮುಂಬೆ ಪ್ರಸ್ತಾವ, ಪಂಥರಪುರ, ಸಾಂಗ್ರಿ, ಜತ್ತು ಸೇರಿದಂತೆ ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಕದ ಏವಿಧೆಯಿಂದಲೂ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಸರಾಸರಿ 20ರಷ್ಟು ಕಹಳೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕನಾರ್ಕಕ್ಕಿಂತ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ಮುಂಬೆನ ಮದ್ದತ್ತವರ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ರಾಜಸ್ಥಾನ, ನೇಪಾಳಗಳಿಗೂ ಕಹಳೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ರಿಯಾಜ್ ಕಲ್ಪಗಾರ.

‘ನಮ್ಮ ಮಹಳೆಗೂ ಕಹಳೆ ತಯಾರಿಸುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲಾಭ ನಷ್ಟದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲ. ಜೆವನ ಸಾಗುತ್ತದೆ, ಸಾಕು. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞ ಮುತ್ತಜ್ಞರ ಕಾಲದಿಂದ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವ ಈ ಕಲಾ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಹೀಗೆಗೂ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂದೂ ರಿಯಾಜ್ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಶಾಂತ್ರ್ಯ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬದುಕು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಧುನಿಕತೆಯ ಅಭ್ಯರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಹಳೆ ಎಂಬ ಜನಪದ ವಾದ್ಯವು ಪ್ರಾವಜರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವ ಅಪರೂಪದ ಕಲೆ. ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಆಸ್ತಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಪಡೆದಿದ್ದ ಕಹಳೆ, ಕೋಟಿ ಕಾರ್ಯ ಯಲ್ಲಿ ರುಪಿತ್ತಾಗಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ, ಜಾತೀಯ, ಉತ್ತರದ ಮಂತಾದ ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಕರ ಈಗ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಇದೆ.